

Gabriela Spustová Izakovičová

MAČIATKA

Justin a Lili

MAČIATKA JUSTÍN A LILI

Gabriela Spustová Izakovičová

MAČIATKA JUSTÍN A LILI

RUAH 2018
Suchá nad Parnou

© Gabriela Spustová Izakovičová, 2018

ISBN 978-80-89604-47-0 (e-kniha)

OPUSTENÉ MAČIATKA

Záhradu zohrievalo zubaté jarné slniečko, keď sa babička vybrala postarať o bylinky. Popresádzala voňavú šalviu, bazalku aj tymian, keď tu odrazu počuje v sene žalostné mraučanie maličkých mačiatok. Babička nakukla do vyhriateho sena a tam, namojveru, prosili o pomoc dve utešené maličké mačacie bábätká.

Babička chcela mačičky zachrániť, ale myslela si, že predsa len ich plač počuje mama mačka a príde sa o svoje ratolesti postarať. No mama mačka neprichádzala. Babičke sa nechcelo veriť, že by taká starostlivá mama, akou bývajú mačky, zabudla na svoje bábätká. Skôr si myslela, že ich mamička zomrela pod kolesami rýchleho auta.

„Prečo len tie autá jazdia po dedine tak rýchlo?! Prečo len,“ vzdychla si babička ustarostene.

Jemne vybrala mačiatka zo sena.

„Jéééj,“ prekvapene vykrikla, „ved' vám sa ešte len rozlepujú očká, také ste malé! Čo si teraz s vami počnem? Ako vás vychovám?“ starostlivo si ich privinula babička. Vtom niekto buchol bránou a babička sa zadívala na chodník, čo viedol do dvora jej domu.

„Babi,“ ozval sa jemný zvonivý hlas babičkinej vnučky Mašky.

„Maška! Ako dobre, že ideš. Vieš, čo som našla?“ hovorila babička nedočkavo a s tajomným úsmevom ukazovala Maške malé drobizgy, čo sa jej zmestili do dlane.

„Jéééj! Babička, čo to je?“ neveriaco krčila nosom Maška a prizerala sa maličkým tvorčekom, čo neúnavne mraučali.

„Ved' to sú maličké mačičky!“ natiahla za nimi ruky, vzala ich babičke z dlaní a zabalila ich do svojho čistého svetra.

„Kde sa tu vzali?“ vyzvedala. Babička hladkala mačiatka a vysvetľovala Maške, ako mačiatka srdcervúco mraučali a ako ich musela vybrať zo sena, lebo mačka celý deň neprichádzala.

S Maškou našli škatuľu, ustlali do nej čisté plienky a mačiatka do nich zabaľovali. V skrinke s liekmi našli dve malé striekačky, naplnili ich zohriatym mliečkom a jemne, zatiaľ len po kvapkách, učili mačiatka piť.

„Čaká nás veľa práce, Maška, keď chceme, aby mačiatka nezomreli. Musíme im nahradiť mamičku, kŕmiť ich každé dve-tri hodiny, zohrievať ich a dať im veľa, veľa lásky a pozornosti. Iba tak budú môcť žiť a vyrásť.“

NOČNÉ KRMENIE

Mašku v noci prebudilo prenikavé mraučanie mačiatok. Otvorila oči. Pomrivila sa a pritiahla si paplón bližšie k tváři.

„Och, už zasa?“ Nevrlo sa pretočila na druhú stranu a spala ďalej. No keď mraučanie neutíchalo, predsa len sa pregúlila na brucho a zadkom hore sa zosunula z postele. Nahmatala papuče a s prižmúrenými očami sa pozrela na hodiny.

„Dve hodiny v noci! Och!“

Mačiatka ju zobudili už tretí raz. Ešteže sú prázdniny. Inak by išla do školy s pripuchnutými očami a asi by zaspala na lavici hneď na prvej hodine.

Maška sa odšuchtala do kuchyne, zohrialo mliečko, naplnila ním dve striekačky, vzala jedno mača do dlane, pretočila

ho bruškom hore, priložila mu k papuľke striekačku, vytlačila z nej zopár kvapiek mlieka a mačiatko začalo sat'. Pilo odušu, akoby ani pred dvomi hodinami nejedlo.

„Ty si ale chlapisko!“ pochválila Maška malého kocúrika. Vzápätí vrzli dvere a do izby vošla babička.

„Už sú zasa hladné?“ neveriaco pokrútila hlavou. Vzala do rúk druhé mačiatko a obratne ho nakrmila.

„Aj ty si bola takýto hladoš, Maška, keď si bola bábätko,“ zaspomínala si babička.

„Ešteže tak!“ vydýchla si Maška. „Inak by som sa na týchto drobizgov možno aj hnevala, že ma v noci budia a nedajú mi spať. Keď sú také všetky bábätká a všetky mamičky ich musia v noci krmiť, tak to musím vydržať aj ja,“ pohladila mačiatko po hebkej srsti a na chvíľku si ho privinula k hrudi.

„Babička? A dlho budú takto často pýtať mliečko?“ Babička dokrmila drob-

čeka, poutierala ho do čistej plienky a pritakala.

„Veru dlho. Niekoľko týždňov. Potom si zvyknú najesť sa pred spaním a zobudia ťa až včasne ráno. No každé bábätko - ľudské aj zvieracie, je iné. Niektoré potrebuje mliečka a pozornosti viac, iné trošku menej. Ale všetky potrebujú mamičkinu lásku.“

Babička aj Maška uložili mačičky do škatule, prikryli ich a mačiatka spokojne zaspali. Uložila sa aj Maška s babičkou. Musia sa poponáhľať spať, kým ich mačiatka znovu nezobudia.

MAČIATKA ZMENIA DOMOV

Svitlo ráno. Maška sa ledva vykotúľala z postele. Chystala sa domov z prázdnin. Babička v kuchyni varila rozvoniavajúci obed. Na sporáku sa kúdolila para z hrncov, v ktorých sa varila skvelá babičkina zeleninová polievka a zemiaky.

Babička nachystala Maške raňajky a doširoka sa usmievala. „Dobré ráno, princezná. Ako si sa vyspala?“ provokovala babička.

„Rovnako ako ty, babička. Obe sme v noci krmili mačiatka.“

Babička pohladila Mašku: „Ved' hej. To je údel všetkých mamičiek. A ty si teraz pre ne náhradná mamička.“

„Babi,“ vzdychla si Maška, „škoda, že už dnes idem domov,“ hovorila a zapíjala bylinkovým čajom chlieb natretý babičkou skvelou nátierkou.

„Veru, Maška,“ bude mi bez teba smutno. Bolo nám tu spolu dobre, všakže?“

Babička zosmutnela, skotúl'ala sa jej po líci slza, no vnučku chlácholila:

„Ved' prídeš znovu, Maška. Mačiatka ťa tu počkajú.“

Maška si sadla za stôl, prestala jest' a začala sa škrabať na nose.

„Babi? začala váhavo. „A veľmi by ti mačiatka chýbali, keby som ich vzala domov?“ rýchlo zo seba vyhrkla.

Babička si sadla za stôl. „A ty by si sa vedela o ne postarať, Maška?“ spýtala sa a odpila si voňavého domáceho čaju.

„Aspoň sa o to pokúsim, babička. Keby mi to nešlo, prinesiem ich naspät' k tebe, dobre, babi?“ Maška vystrúhala serióznou tvár.

„No dobre, Maška, tak si ich teda zober domov. Ale najskôr pôjdeme dať žitka sliepkam a pozbierať vajíčka, dobre?“

„Jasne, babi, pod'me.“ Umyli šálky, obuli si staré tenisky a už vrzli plechové vráta „druhého dvora“, kde sídlili sliepky a kohút. Kohút zakikiríkal a sliepky sa s kotkodákaním rozbehli k svojim raňajkám.

„Maška, prines im aj čerstvú vodu,“ pošepala babička Maške a Maška sa rozbehla do záhrady. Sliepok sa trochu bála. Gánili na ňu. Obzerali si ju raz jedným okom, potom druhým a keď im nasypala žitka, d'obkali jej do tenisiek.

Maška napustila hadicou do vedra čerstvú vodu a pozorovala babičkinu krásnu záhradu s malým okrúhlym jazierkom, ktoré dookola zastrešovala klenba z viničov a kív.

Mnoho kvetov a bylinky prehlbovali blahodarný pocit z tohto krásneho priestoru, kde sa tak rada hojdala na hojdačke a premýšľala.

Odniesla čistú vodu sliepkam. Vyliezla na malý rebrík a rukou lovila z nosníkov na bydle čerstvé vajíčka.

„Babička, dnes zniesli sliepky štyri vajíčka. Bude praženička,“ potešila sa vnučka a už vajíčka strkala babičke do vrecka zástery.

„Urobím ti ich na cibul’ke.“

„Mňam, babička, ty vieš urobiť najlepšiu praženicu na svete!“

Nakrmili ešte biele zajace s čiernymi ňufáčikmi, čo spokojne poskakovali na slame a prežúvali presušenú d’atelinku a voňavé seno. Maška sa im prihovárala a usilovala sa ich pohladkať, no zajace jej to nedovolili. Potom už Maška s babičkou vošli opäť dovnútra.

Babička nakrájala cibul’ku a nasypala ju do panvice s rozohriatym maslom. Keď začala cibul’ka rozvoniat, pridala k nej na kocky pokrájaný chlebík, potom vajíčka, pažítku, trošku soli a vymieša-

la skvelú praženičku. Maške sa až slinky zbíhali. Praženička bola čoskoro v jej hladnom brušku. Potom nakrmili mačiatka a pripravili ich na ich prvú cestu. Cestu k Maške domov.

Mená pre mačiatka

Maška pobožkala babičku, jemne vzala do rúk košík, v ktorom boli v plienke starostlivo zabalené dve malé mačičky. Nasýtené sladučko spinkali. Babička Mašku odprevadila až k bráne. Obdarovala Mašku láskyplným úsmevom, zatvorila za ňou dvere a zamkla ich.

Maška si vykračovala po poľnej cestičke. Západný obzor lemovali hory, ktoré sa dnes zdali bližšie ako inokedy. Svieži vzduch ohriaty slnkom voňal jarnými kvetmi. Ešte prejsť cez lávku - malý most nad potokom a o chvíľu bude doma.

Naklonila sa ponad potok. Voda v ňom žblnkotala a ihravo sa naháňali vlnka za vlnkou. Preskakovali kamene a pohládzali malé rybičky, čo v nich šantili.